

Müslümanlar Ne Zaman Bağımsızlıklarını Kazanacaklar?

Sovyet iktidarının yıkılmasının ardından, 31 Ağustos 1991'de bağımsızlığını ilan eden Kırgızistan da dahil olmak üzere Orta Asya'da bir dizi ulus-devlet ortaya çıktı.

Tarih kitaplarına baktığımızda, Müslümanların 1924 yılında Osmanlı Hilafetinin yıkılmasıyla gerçek bağımsızlıklarını kaybettiklerini görmekteyiz. İngiltere ve Fransa, Arap ve Afrika bölgelerini Osmanlı Hilafetinden ayırmak için "bağımsızlık" sloganı attılar ve insanlar arasında Arapçılık ve Türkçülük gibi milliyetçi ve asabiyetçi sloganları yaydılar ve böylece ulus-milliyetçi devletler ortaya çıkmaya başladı.

Ardından I. Dünya Savaşı patlak verdi ve bu, Hilafetin yıkılmasına yol açan faktörlerden biri oldu. Sömürge ülkeleri işgallerinden dolayı daralınca, bu kez de İkinci Dünya Savaşı patlak verdi. Bu savaşın sonucunda, dünya liderliği için çalışan Amerika, "bağımsızlık" sloganlarının propagandasını yaptı. "Bağımsızlık" terimi, diğer sömürgeci güçlerin elinden kolonileri koparmak için bir fırsat yaratmak amacıyla icat edilmiş bir Amerikan projesiydi. Zira İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Amerika süper bir güç olarak ortaya çıktı ve diğerlerinin nüfuz bölgelerine göz dikmeye başladı.

"Sömürgecilikten kurtulma" süreci Hindistan'da başladı; zira Amerika'nın "bağımsızlık" sloganı altında Hindistan ve Pakistan'daki devrimci hareketleri desteklemesinin ardından İngiltere, 1947'de bu iki ülkeye şekli bağımsızlık vermek zorunda kaldı. O tarihten bu yana Hindistan'da Amerika ile İngiltere arasındaki çatışma devam ediyor; nitekim İngiltere, Hindistan Ulusal Kongresi'ni desteklerken, Amerika bağımsızlık sloganı altında Hindistan Halk Partisi'ni desteklemektedir. Pakistan'a gelince; Amerika onu İngilizlerden tamamen koparmıştır.

Böylece her bölgede sömürgeciliğin sonlandırılması süreci, eski ve yeni sömürgeciler arasındaki bir çatışma olarak devam etti. Geçen yüzyılın altmışlarında sömürgeciliğin sonlandırılması, Sömürgeciliğin Sonlandırılması ve Özgürleşme Bildirgesi'ni onaylayan Birleşmiş Milletler'den güçlü bir destek aldı. Bunun üzerine 1960 yılında Sömürge Ülkelerine ve Halklarına Bağımsızlık Verilmesine Dair Bildirge'yi kabul etti. 1961 yılında, Amerikan başkanı Viyana'da Sovyetler Birliği lideri Kruşçev ile sömürgeleri aralarında paylaşmak üzere anlaştılar. Bunun sonucunda bağımsızlık hareketleri, Amerika ve Sovyetler Birliği'nin İngiltere, Fransa ve diğer sömürgeci güçlerin sömürgelerine sızmalarının yolunu açtı.

İngiltere, İngiliz Milletler Topluluğu aracılığıyla sömürgelerindeki nüfuzunu korumaya çalışırken, Fransa da Fransız Topluluğu aracılığıyla aynı şeyi yapmaya çalıştı. Sovyet iktidarının çöküşünden sonra Rusya, Bağımsız Devletler Topluluğu ve daha sonra askeri olarak Kolektif Güvenlik Anlaşması Örgütü ve ekonomik olarak da Avrasya Ekonomik Birliği aracılığıyla onların izinden gitmeye çalıştı. Ancak eski sömürgelerinin diğer uluslararası örgütlere

açılması ve yeni sömürgecilerin buralara girmesi nedeniyle etkisi azalmaya devam etti.

Bugüne gelince; Kırgızistan'da eski sömürgeci güç olan Rusya'nın nüfuzu hala egemen durumdadır; ancak Amerika Birleşik Devletleri iç işlerimize sızmayı başarmış ve özellikle medya ve kadroların hazırlanması alanlarında somut başarılar gerçekleştirmiştir. Öte yandan yeni sömürgeciliğine başlayan Çin, en büyük kredi veren ve en büyük yatırımcı olarak ortaya çıkmış ve “Çin-Kırgızistan-Özbekistan Demiryolu” gibi stratejik projeler yoluyla önemli bir ekonomik nüfuza sahip olmuştur. Aynı şekilde maden ve hammaddelerin değerinin artmasıyla birlikte Avrupa'nın Orta Asya'ya olan ilgisi de artmış, bu da bölgede sömürgecinin sızmasına yönelik yeni girişimlere yol açmıştır.

Bu nedenle 31 Ağustos Kırgızistan halkı için Bağımsızlık Günü değil, yeni sömürgeciler arasında ülkemizdeki nüfuz çatışmasının başladığı gündür. Zira siyasi, ekonomik ve askeri bağımsızlığın gerçek tezahürleri, sömürgeci güçlerle bağlantılı kalmaya devam etmektedir.

Bu nedenle Müslümanlar olarak bizim, sömürgecilikten kurtulmanın yolunun İslam'ımızda olduğunu idrak etmemiz gerekir. Bu yüzden bizim İslam'ı öğrenmemiz ve hızla onunla amel etmemiz gerekir; çünkü sadece o zaman 1924'te kaybettiğimiz bağımsızlığımızı tekrar kazanabiliriz. Bunun için Müslüman ülkelerin suni sınırları tanımaması ve ulus devletlerin şekli bağımsızlığına aldanmaması gerekir. Bu yüzden bugün, ihtilaflarımızı bir kenara bırakıp birleşmemiz gerekir.

İşte sadece o zaman Gazze, Doğu Türkistan, Rohingya, Sudan ve diğer yardımsız bırakılan bölgeleri terk eden yöneticileri muhasebe edebileceğiz. Ve işte o zaman önümüzde ve arkamızda koruyu olarak duracak olan Hilafet Devleti'ne geri döneceğiz ve böylece gerçek bağımsızlığımızı kazanacağız.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Mümtaz Maveräünnehrî